

Containere și iteratori

- Un *container* este o grupare de date în care se pot adăuga (insera) și din care se pot șterge (extrage) obiecte.
- Un container poate fi definit ca fiind o colecție de date care suportă cel puțin următoarele operații:
  - *adăugarea* unui element în container;
  - *ștergerea* unui element din container;
  - *returnarea numărului de elemente* din container (dimensiunea containerului);
  - furnizare *acces* la obiectele stocate (de obicei folosind iteratori) - *căutarea* unui obiect în container.
- TAD
- Ce container de date este potrivit într-o anumită aplicație?

Iteratori

- Iteratorii pot fi văzuți ca o generalizare a referințelor, și anume ca obiecte care referă alte obiecte. Iteratorii sunt des utilizați pentru a parcurge un container de obiecte.
- Sunt importanți în programarea generică: un container trebuie doar să furnizeze un mecanism de accesare a elementelor sale folosind iteratori.
- Iteratorul va conține
  - o referință spre containerul pe care-l iterează
  - o referință spre elementul curent din iterație, referință numită în general *curent* (cursor).
- Iterarea elementelor containerului se va face mutând referința “curent” (în funcție de tipul iteratorului) în container atâta timp cât referința este validă (adică mai sunt elemente de iterat în container).
- Există mai multe categorii de iteratori, în funcție de maniera de iterare a containerului:
  1. iteratori unidirecționali (cu control într-o direcție);
  2. iteratori bidirecționali (cu control în două direcții);
  3. iteratori cu acces aleator ;
  4. *read-write* (permite ștergere și inserare de elemente în container)

Vom prezenta specificația TAD **Iterator** cu o interfață minimală (numărul minimal de operații) pentru un iterator unidirecțional.

TAD Iterator domeniu

$$\mathcal{I} = \{i \mid i \text{ este un iterator pe un container} \\ \text{având elemente de tip } TElement\}$$

operații (interfața TAD-ului Iterator)

- $creeaza(i, c)$
  - $pre : c$ este un container
  - $post : i \in \mathcal{I}$, s-a creat iteratorul i pe containerul c , (elementul $curent$ din iterator referă 'primul' element din container)
- $element(i, e)$
  - $pre : i \in \mathcal{I}$, $curent$ este valid (referă un element din container)
  - $post : e \in TElement$, e este elementul curent din iterație (elementul din container referit de $curent$)
- $valid(i)$
  - $pre : i \in \mathcal{I}$
  - $post : valid = \begin{cases} adev, & \text{dacă } curent \text{ referă o poziție validă} \\ & \text{din container} \\ fals, & \text{contrar} \end{cases}$
- $următor(i)$
  - $pre : i \in \mathcal{I}$, $curent$ este valid
  - $post : curent'$ referă 'următorul' element din container față de cel referit de $curent$

- Orice *container* va avea în interfața sa o operație

– $iterator(c, i)$

$$\begin{aligned} pre : c & \text{ container} \\ post : i & \in \mathcal{I}, i \text{ este un iterator pe containerul } c \end{aligned}$$

- Folosind iteratori putem crește foarte mult gradul de genericitate a algoritmilor care lucrează pe containere.

Tipărirea elementelor din containerul c se va face în felul următor:

Subalgoritm Tiparire(c)

pre: c este un container de date

post: elementele containerului c au fost tipărite

iterator(c, i)

{containerul își obține iteratorul}

CatTimp **valid**(i) **executa**

{cât timp iteratorul e valid}

element(i, e)

{se obține elementul curent din iterație}

tipareste(e)

{se tipărește elementul curent}

următor(i)

{se deplasează iteratorul}

SfCatTimp

SfSubalgoritm